

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@drsp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

**Вікторійська сільська рада
Пирятинського району
Полтавської області**

вул. Центральна, 27 А,
с. Вікторія, Пирятинський район,
Полтавська область, 37044

Стосовно пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Вікторійської сільської ради Пирятинського району Полтавської області «Про встановлення ставок та пільг із сплати місцевих податків та зборів на 2020 рік» (далі – проект рішення 1), «Про затвердження Положення щодо встановлення розміру ставок орендної плати за користування земельними ділянками на території Вікторійської сільської ради» (далі – проект рішення 2) та документи, надані до них листом Вікторійської сільської ради Пирятинського району Полтавської області від 09.04.2019 № 108.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертних висновків постійної комісії Вікторійської сільської ради з питань бюджету, фінансів, соціально – економічного розвитку, підприємництва та управління майном щодо їх регуляторного впливу, а також аналізів регуляторного впливу на відповідність вимогам статті 4 Закону, встановлено таке.

Щодо проекту рішення 1

Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Відповідно до пункту 12.3 статті 12 ПКУ сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, в межах своїх повноважень

30 02190009136
01001

0,315
Моргун

Державна регуляторна служба України

ВІХ №35710/20-19 від 24.05.2019

аб

приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

У свою чергу, підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи визначені статею 7 ПКУ з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Водночас проект рішення не узгоджується з вимогами ПКУ у зв'язку з чим пропонуємо таке.

1. Визначити у проекті рішення 1 усі обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ, або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті тощо) Кодексу, якими вже встановлені обов'язкові елементи для земельного податку.

2. Назву стовпчику таблиці додатка 1 до проекту рішення 1, яким визначені ставки податку за земельні ділянки, що розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, привести у відповідність до вимог пункту 277.1 статті 277 ПКУ, а також зазначити одиницю виміру оподаткованої площи земельної ділянки в залежності від її місцезнаходження.

3. Визначений у додатку 1.1 до проекту рішення 1 перелік пільг для фізичних та юридичних осіб із сплати земельного податку пропонуємо доповнити групою/категорією платників, визначеною статтями 281 та 282 ПКУ, а також переліком земельних ділянок, які не підлягають оподаткуванню земельним податком, що встановлені статтею 283 ПКУ.

4. Додаток 2.2 до проекту рішення 1, яким визначається перелік пільг для фізичних та юридичних осіб із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки пропонуємо доповнити положеннями підпунктів 266.4.1 та 266.4.3 пункту 266.4 статті 266 ПКУ, а також переліком об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, які не є об'єктами оподаткування, відповідно до підпункту 266.2.2 пункту 266.2 цієї ж статті ПКУ.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення 1

Наданий аналіз регуляторного впливу до проекту рішення 1 (далі – АРВ) не відповідає вимогам Методики проведення аналізу регуляторного впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

Так, розробник обмежився текстовим описом проблеми та не навів вичерпних даних у цифровій формі, які б обґруntовували її наявність,

важливість та масштаб; також не окреслено ті сфери господарської діяльності, на які проблема має найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає принципу доцільності - обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

Також, розробником не проведено у кількісному (грошовому) виразі порівняння вигод і витрат суб'єктів господарювання, держави та населення. Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання не наведено жодного розрахунку їх витрат, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджувало б економічну доцільність обраного способу.

Зазначене не дозволяє об'єктивно оцінити, наслідки обраного розробником способу державного врегулювання проблеми, що потребує вирішення, та визначити наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у розділі IV розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

Крім того, у розділі 3 АРВ розробником наведена інформація, про те, що під дію регулювання підпадають як суб'єкти великого і середнього підприємництва, так і суб'єкти малого та мікро підприємництва, при цьому, питома вага суб'єктів малого та мікро - підприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання складає 88,89%.

Зважаючи на це, відповідно до вимог Методики, розробник повинен був забезпечити проведення розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають внаслідок прийняття проекту рішення 1, згідно із Додатками 2 і 4 до Методики.

Проте, передбачених вимогами Методики розрахунків витрати суб'єктів господарювання згідно із Додатками 2 і 4 до Методики, не проведено.

Звертаємо увагу, що розрахунки витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття проекту рішення, повинні здійснюватися окремо до кожної запропонованої проектом ставки податку, з відображенням витрат суб'єктів господарювання, на яких справляє вплив регулювання.

Проте, жодних обґрунтувань проектних розмірів ставок, зокрема ставок єдиного податку, земельного податку, податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, а також алгоритм їх визначення в АРВ до проекту рішення 1 не наведено. До того ж, ставки для платників податків, зокрема для першої та другої груп єдиного податку, запропоновано встановити в однаковому максимальному розмірі для всіх суб'єктів господарювання. Проте, дохід суб'єктів господарювання у різних сферах економічної діяльності є різним.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення 1 спрямована серед іншого на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність належних

розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, держави та громадян. Даний факт в подальшому не дозволить оцінити об'єктивність та ефективність обраного розробником способу державного регулювання.

Розділ 5 АРВ не містить такого обов'язкового показника результативності дії регуляторного акта, як розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта; рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

У розділі 9 АРВ визначено, що термін повторного відстеження результативності дії регуляторного акта - через рік після набрання чинності регуляторним актом, періодичного - один раз на кожні три роки, починаючи з дня закінчення заходів повторного відстеження результативності акта.

Однак, враховуючи, що термін дії регуляторного акта повинен складати один рік, відповідно до статті 10 Закону, періодичні відстеження його результативності не здійснюються, а повторне відстеження результативності здійснюється за три місяці до дня закінчення визначеного строку, якщо інше не встановлено рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, але не пізніше дня закінчення визначеного строку.

Таким чином, у зв'язку із неналежною підготовкою АРВ, зокрема, відсутністю у ньому усієї необхідної інформації, числових даних та розрахунків витрат, розробником не доведена відповідність проекту рішення 1 таким принципам державної регуляторної політики, як: доцільність – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми; збалансованість – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави; ефективність – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Щодо проекту рішення 2

Відповідно до вимог статті 2 Закону України «Про оренду землі», відносини, пов'язані з орендою землі, регулюються Земельним кодексом України, Цивільним кодексом України, цим Законом, законами України, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до них, а також договором оренди землі.

Відповідно до підпункту 14.1.147 пункту 14.1. статті 14 Податкового ПКУ плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Згідно із пунктом 288.1 статті 288 ПКУ підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, який, зокрема укладається за типовою формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України. Підпунктом 288.4 статті 288 ПКУ встановлено, що розмір та

умови внесення орендної плати встановлюється у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

У свою чергу, Типовим договором, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 03.03.2004 № 220 «Про затвердження Типового договору оренди землі», передбачено, що обчислення розміру орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності здійснюється з урахуванням їх цільового призначення та коефіцієнтів індексації, визначених законодавством за затвердженими Кабінетом Міністрів України формами, що заповнюються під час укладання або зміни умов договору оренди.

Відповідні форми розрахунку орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 13.12.2006 № 1724 «Деякі питання оренди земель».

При цьому, положеннями статті 288 ПКУ визначено процедуру встановлення, формування та розрахунку розмірів орендної плати за земельні ділянки, у тому числі і за земельні ділянки державної та комунальної форм власності.

Отже, чинним законодавством України не передбачено можливості та/або необхідності затвердження органами місцевого самоврядування положень щодо встановлення фіксованих ставок орендної плати у відсотках від нормативної грошової оцінки землі.

Наголошуємо, що відповідно до вимог частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Враховуючи вищевикладене, керуючись статтею 30 Закону, пропонуємо розглянути питання щодо зняття з розгляду чергової сесії Віторійської сільської ради проекту рішення «Про затвердження Положення щодо встановлення розміру ставок орендної плати за користування земельними ділянками на території Віторійської сільської ради».

Підsumовуючи зазначене, пропонуємо привести проекти рішень Віторійської сільської ради Пирятинського району Полтавської області Про встановлення ставок та пільг із сплати місцевих податків та зборів на 2020 рік», «Про затвердження Положення щодо встановлення розміру ставок орендної плати за користування земельними ділянками на території Віторійської сільської ради» у відповідність до вимог чинного законодавства України з урахуванням наданих зауважень і пропозицій, а аналіз регуляторного впливу до проекту рішення «Про встановлення ставок та пільг із сплати місцевих податків та зборів на 2020 рік» – до вимог Методики.

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Ксенія ЛЯПІНА

Олег Моргун тел. 066 6200060
Наталія Ковальчук (044)2866983

30 062190109136
01005